

Angyali üdvözlés III., 1930

Olaj, vászon, 101x80,5 cm
Jelezve jobbra lent: MCP 1930

Kezdő ár: 3 000 000 Ft / 9 677 EUR
Becsérték: 6 000 000 – 8 000 000 Ft
Estimated value: 19 355 – 25 806 EUR

PÁRIZSTÓL RÓMÁIG

Molnár C. Pál pályakezdését Európa két nagy művészeti központja, Párizs és Róma egyaránt meghatározta. A fiatal művész közvetlenül az első világháború után jutott el a művészetek fővárosába, Párizsba, ahol 1921-22 folyamán elsősorban a Louvre klasszikus mestereinek az alkotásait tanulmányozta. Megbízta Tiziano egy mitológiai témájú kompozíciójának másolásával, de saját magának is készített kópiákat Ruysdael tájképéről és Baldovinetti Madonnájáról. A muzeális művek mellett a kiállítóterekben, kisebb galériákban látta a kortárs festők munkáit, itt találkozott a posztimpressionizmus és a kubizmus legkülönbözőbb irányzataival, melyek erőteljes nyomot hagytak az ebben az időszakban készült alkotásain. Hazatérése után korábbi és Párizsban készült munkáit a modern irányzatokat felkaroló Belvedereben mutatták be. A kiállított anyag sikerét, elismerését jelzi, hogy Molnár C. Pált a Képzőművészek Új Társasága (KUT) kiállító tagjai sorába választotta. A szélesebb körben való ismertséget azonban azok a nagyvonalú, lendületes, néha frivol hangvételű újságrajzok hozták meg számára, melyek 1926-29 között jelentek meg az Est-lapokban. Az évtized második felétől Gerevich Tibor pártfogolta, 1928-ban elnyerte a római ösztöndíjat. Közel három esztendőn át volt – többek között Pátzay Pál, Aba-Novák Vilmos, Patkó Károly, Kontuly Béla társaságában – a Palazzo Falconieri lakója. Pályatársaihoz hasonlóan figyelmét elsősorban az antik művészet és a reneszánsz emlékei, külön-

nösen a trecento és quattrocento mesterek monumentális freskóciklusai, valamint a firenzei és sienai festők friss, temperával festett, bensőséges hangulatú táblaképei ragadták meg.

„MEDITÁLÓ MŰVÉSZET”

Kampis Antal Molnár C. Pálról írt tanulmánya gazdag képanyaggal illusztrálva 1935-ben jelent meg a Szinyei Merse Pál Társaság folyóiratában. A szerző írásában felvázolta a művész addigi pályaképét, kiemelve vallásos alkotásait, különös hangsúllyal elemezte az Angyali üdvözlés-kompozíciókat. A tanulmány mellett reprodukált egyik alkotás (Angyali üdvözlés I.) például „...teljesen az olasz trecento ihletése. A két alak valószínűtlenül elnyújtott arányú, karcsú, légies jelenség, ami a hűvös tárgyilagossággal megjelenített részletek mellett is a testetlenség szférájába emeli őket. Figurák, architektúra, a falnyílásokon át való kitekintés a maga középtér nélkül való messiás távlatával gondos transzponálása a sienai Annunziatáknak, anélkül azonban, hogy azoknak valóságerejű, bensőséges lírája fellelhető volna a képen”.

ANGYALI ÜDVÖZLETEK

A bibliai témák már az 1920-as évek első felétől foglalkoztatták a művészt. Jézus életének jelenségeit az évtized közepétől egyre gyakrabban ábrázolta, talán ezek a rajzok és festmények győzték meg Keleti Artúrt arról, hogy Angyali üdvözlés című verseskötetének az illusztrálását 1927-ben

a fiatal festőre bízta. Molnár C. Pál finom tusrajzokat készített, amelyeknek később fába metszett sorozatát a monzai Nemzetközi Iparművészeti Kiállításon (1929) aranyéremmel jutalmazták. Az Angyali üdvözlés jelenetét különböző variációkban, számos alkalommal újragondolta, a következő évtizedekben művészetének egyik emblematikus, igen népszerű témájává vált. A kora-renaisszánsz alkotásokat idézik a tiszta vonalvezetés, a keveretlen színek és a régiek temperatechnikáját imitáló, vékonyan festett felületek. A sokáig lappangó, a Virág Judit Galéria aukcióján most szereplő olajfestmény kisebb eltérésekkel – például az arcok, a háttér dombos tája és növényzete – egy változata annak a reprodukált képnek, melynek elemzését Kampis Antal adta tanulmányában. Molnár C. Pál Angyali Üdvözlés I. című – ma budapesti magántulajdonban őrzött – még Rómában készült reprezentatív alkotását az ösztöndíjasok munkái közül az egyik legsikeresebb darabként tartjuk számon. Gerevich Tibor, a Római Magyar Akadémia kurátora 1930-ban be is választotta a Velencei Biennálé magyar anyagába. Majd a mű szerepelt Budapesten, a Nemzeti Szalon kiállításán (1931), ahol az elmúlt három esztendő eredményeit mutatták be, ez utóbbi tárlat alkalmával a katalógusban reprodukcióban is közltek. A kompozíció elismertségét mi sem mutatja jobban, hogy Bortnyik Sándor és Rabinovszky Mária is beválogatták a Kétezer év festészete. - Festői témák története az európai művészetben című, 1943-ban megjelentetett kötetük reprezentatív képanyagába.

Zsákovics Ferenc

